

Bogen præsenteres af forlaget som en generel indføring i didaktik rettet mod lærere i psykologi på både ungdoms- og videregående uddannelser.

Bogen indeholder et indledende historisk og aktuelt overblik over (gymnasie-) fagets formål og indhold, efterfulgt af otte individuelle bidrag fra fem forskellige forfattere, der hver behandler et specifikt delemne.

En udfordring for denne type bøger er ofte, at det kan være vanskeligt at skabe en rød tråd, der danner sammenhæng mellem de enkelte, ofte glimrende, bidrag. I den aktuelle bog er flere af forfatterne inspirerede af Klafkis ideer om en didaktik, der centrerer omkring begrebet *epokale nøgleproblemer*, der går igen i mange af bogens kapitler, uden dog at være en egentlig fælles ramme.

Bogens fokus er primært psykologifaget på gymnasiale uddannelser. Både valg af emner og behandlingen af dem er meget styret af de specifikke bekendtgørelser for faget på hhv. C og B niveau. Noget af materialet kan også anvendes som inspiration på andre uddannelser, men generaliseringen af dette overlades i stor grad til læseren.

To kapitler står særligt positivt ud for denne læser:

Mette Morells behandling af *"Når stoffet går tæt på"*, hvordan man som underviser håndterer udfordringen med, at psykologiundervisningen kan komme tæt på de studerendes egne oplevelser og problemer, er godt tænkt og udført. Jeg tror, at de fleste undervisere i psykologi har oplevet at blive set som en kvasi-terapeutisk mulighed og kender risikoen for, at undervisningens fokus overtages af individuelle problemstillinger og interesser. I dette afsnit navigeres fint og anvendeligt i dilemmaet mellem at anerkende den enkeltes behov og samtidig holde fokus på fagets indhold. Der er meget god indsigt klemt ned på syv koncentrerede sider.

Jette Hannibals behandling af strategier for udvikling af kritisk tænkning integrerer elegant det psykologifaglige stof og det generelle mål. I dette kapitel præsenteres hvordan fagligt stof om metakognition anvendes til både at lære stoffet i sig selv, og samtidig hvordan denne viden eksplicit kan anvendes til at lære den generelle kompetence. Sammenkoblingen og interaktionen mellem de to mål, det specifikke og det generelle, er virkelig elegant og inspirerende.

Gymnasiebekendtgørelsens mål afspejler sig i valget af bogens emner. Psykologifaget har her to aspekter: et psykologisk fagspecifikt, og et antal generelle mål, hvor undervisningen **også** skal bidrage til almen dannelse, kritisk tænkning, metodeviden, skriftlighed, digitale kompetencer og innovation.

Hvert af disse mere generelle emner er genstand for et kapitel i bogen og udgør dermed seks af bogens otte kapitler (når man ser bort fra indledningen).

Hvert af disse kapitler er i sig selv interessant, velformuleret og anvendeligt, men et eller andet sted i alle disse sekundære mål forsvinder **psykologien** som fag lidt. I stedet for en indføring i psykologiundervisningens didaktik bliver bogen mere en indføring i, hvordan sekundære mål kan dækkes, når man nu alligevel er i gang med at undervise i psykologi. Det sekundære og almene kommer lidt til at dominere over det fagspecifikke. Der er faktisk overraskende lidt psykologisk **fag**-didaktik i bogen.

For den erfarne underviser på gymnasiet, der har fagstoffet godt indarbejdet, kan bogen være en god inspiration til, hvordan man kan dække kravene til generelle kompetencer i undervisningen. For den mindre erfarne underviser, der søger viden om, hvordan man omsætter sin psykologisk-faglige viden til inspirerende, engagerende og sammenhængende undervisningsforløb, der ikke blot slavisk gennemgår lærebogen emne-for-emne, teori-for-teori, er der måske mindre at hente. Der er forslag til konkrete udgangspunkter og forløb, men de præsenteres primært i en kontekst af en eller flere generelle kompetencer.

Af Bo Brunsgaard, cand.psych., lektor på ingeniøruddannelsen